מחוון למורה

מחוון: שמיטה ויובל: "וקראתם דרור בארץ"

1. בשש השנים: זורעים את השדה, זומרים את הכרם ואוספים את התבואה. בשנה השביעית: לא זורעים את השדה, לא זומרים את הכרם, ולא קוצרים ולא בוצרים כרגיל (ספיח, ענבי נזירך).
2. בעל השדה, העבד, האמה, השכיר, התושב (הגר), הבהמה והחיה.
3. שנות השמיטה: 7, 14, 21, 28, 35, 42, 49, כלומר שבע שנות שמיטה. שנת היובל: 50.
4. דרור הוא חירות (רש"י: מי שגר בכל מקום שהוא רוצה ואינו ברשות אחרים). ביובל העבדים משתחררים, וכל אחד חוזר לאחוזתו (לשדה של משפחתו) ולמשפחתו.
5. בשנה השביעית בעל השדה לא מתנהג כבעל בית ששומר את היבול לעצמו; כולם, הוא, הפועל והגר, אוכלים יחד ממה שגדל. (פירוש של רש"י.)
6. כמו שאנחנו נחים ביום השביעי, האדמה נחה בשנה השביעית; בשני המקרים המנוחה היא "לה'", ומזכירה שהעולם והארץ שייכים לה'. כל תשובה דומה מתקבלת.
7. הערכה: שלושה משפטים נכונים, אחד לכל שיעור או נושא (3 נקודות), בחירה מנומקת באחד מהם (3). דוגמה: קרבה לה' דרך קרבן שמביאים מהלב; קרבה לאדם דרך "ואהבת לרעך כמוך"; יחס לארץ ולחלשים דרך שבת הארץ והדרור.

פרשנות מסומנת כפרשנות (רש"י מתוך ספריא). נוסח הפסוקים ממכון ממרא; שם ה׳ מובא בכתיב ה׳. ממלכתי: בתכנית הלימודים בתנ"ך ליסודי הממלכתי (הנחיות הפיקוח, תשפ"ד) ספר ויקרא נלמד בכיתה ה' לצד ספר במדבר, בנושא "חוקים חברתיים ומוסריים": פרקים יט וכה (א-יג), והמיקוד המומלץ הוא פרק יט. חמ"ד: בתכנון השנתי של תנ"ך חמ"ד חומש ויקרא משויך לכיתה ד' (בכיתה ה' לומדים במדבר ושמואל א), ולכן בחמ"ד היחידה מתאימה לכיתה ד' או לחזרה. ביחידה רש"י להעשרה. יש לבדוק מול התכנון השנתי של בית הספר.